

Ap 2,21-23 Dałem jej czas, by się mogła nawrócić, a ona nie chce się odwrócić od swojej rozpusty. Oto rzucam ją na łożo boleści, a tych, co z nią cudzołożą - w wielkie utrapienie, jeśli od czynów jej się nie odwrócą; i dzieci jej porażę śmiercią. A wszystkie Kościoły poznają, że Ja jestem Ten, co przenika nerki i serca; i dam każdemu z was według waszych czynów.

Augustyn z Hippony, Kazanie 114

Ktokolwiek domaga się i chce otrzymać to, co On obiecał, niech nie zwleka, by uczynić to, co On nakazał. A co obiecał? Życie wieczne. A co nakazał? Przebaczyć bratu swemu. To tak, jakby do ciebie mówił: przebacz człowiekowi, abym ja, Bóg, przyszedł do ciebie... Czy nie chcesz przyjąć od Boga twego tego, czego On żąda, abys dał swemu bratu?... Powiedz mi, jeśli nie chcesz, i nie dawaj; a to nie jest nic innego, jak żebyś przebaczył proszącemu, jeśli prosisz, by tobie przebaczone. Albo jeśli nie masz nic, co by tobie mogło być przebaczone, ośmielę się powiedzieć: nie przebaczasz. Choć i tego nie powinienem być powiedzieć, bo nawet jeśli byś nie miał nic, co by tobie mogło być przebaczone, to jednak przebac. Powiesz mi tak: ale ja nie jestem Bogiem, tylko grzesznym człowiekiem. Chwała Bogu! Wyznajesz, że masz grzechy. Przeto przebac, by tobie zostały odpuszczone. Zachęca nas bowiem i Pan nasz, abysmy Go naśladowali. Najpierw więc o Chrystusie mówi Piotr Apostoł: „Chrystus cierpiał za nas pozostawiając nam przykład, abysmy szli Jego śladami. Nie popełnił On grzechu, ani też na Jego ustach nie znalazł się podstęp” (1 P 2,21n). I zaiste, nie popełnił grzechu, a jednak umarł za nasze grzechy i krew swoją wylał na odpuszczenie grzechów. Przyjął za nas to, czemu nie był winny, aby nas uwolnić od naszej winy. On nie powinien był umrzeć, my nie powinniśmy byli żyć. Dlaczego? Bo byliśmy grzesznikami. Ani Jemu nie należała się śmierć, ani nam życie. Przyjął, co Mu się nie należało, a dał nam to, co nam się nie należało. Ale że jest tu sprawa odpuszczenia grzechów, abyscie nie myśleli, że was nie dotyczy obowiązek naśladowania Chrystusa, słuchajcie, co mówi apostoł Paweł: „Znoście jedni drugich, jak Bóg w Chrystusie wam przebaczył” (Kol 3,13). „Bądźcie przeto naśladowcami Boga.” To są słowa Apostoła, a nie moje. „Bądźcie przeto naśladowcami Boga.” Z pewnością jest rzeczą wspaniałą naśladować Boga. Słuchaj Apostoła: „Bądźcie naśladowcami Boga jako synowie najukochańsi” (Ef 5,1). Nazywa cię synem. A jeśli gardzisz naśladowaniem Chrystusa, czemu żądasz Jego dziedziactwa?

Mógłbym tobie powiedzieć, gdyby nie było w tobie śladu grzechu, którego odpuszczenia byś pragnął. Teraz jednak, kimkolwiek jesteś, jesteś człowiekiem; choć jesteś sprawiedliwym, ale człowiekiem; choć jesteś świeckim, ale człowiekiem; choć jesteś mnichem, ale człowiekiem; choć jesteś duchownym, ale człowiekiem; choć jesteś biskupem, ale człowiekiem; choć jesteś apostołem, ale człowiekiem. Słuchaj, co mówi Apostoł: „Jeśli mówimy, że nie ma w nas grzechu, zwodzimy samych siebie”. A to mówi Jan, ów Ewangelista, ten, którego Pan ponad wszystkich miłował, który spoczywał na Jego piersi. On to właśnie mówi: „Jeśli byśmy powiedzieli” - nie powiedział: Jeśli byście mówili, że nie macie grzechu, ale -, jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, zwodzimy samych siebie i nie ma w nas prawdy”. Samego siebie włączył do winy, aby zostać również włączony do przebaczenia. „Jeśli byśmy powiedzieli - baczcie, kto mówi - jeśli byśmy powiedzieli, że nie mamy grzechu, zwodzimy samych siebie i nie ma w nas prawdy. Jeśli natomiast wyznajemy nasze grzechy, wierni i sprawiedliwy jest ten, kto odpuszcza nam grzechy i oczyszcza nas od wszelkiej niegodziwości” (1 J 1,8n). Jak oczyszcza? Przebacząc. Nie dlatego, że nie znalazł nic, za co trzeba by ukarać, ale ponieważ znalazł to, co mógłby odpuścić. Tak więc, jeśli mamy grzechy, bracia, przebacmy je tym, którzy nas o to proszą. Nie zatrzymujemy nieprzyjaźni względem kogokolwiek w naszych sercach, bo gdy w sercu zbierze się dużo nienawiści, ono niszczy. Pragnę przeto, abys przebaczył, ponieważ trzymam cię: musisz prosić o przebaczenie. Jesteś proszony, więc przebac; jesteś proszony, ale i ty będziesz prosił; jesteś proszony, przebac; ty też będziesz prosił, aby ci przebaczone.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

XXIV Niedziela Zwykła w roku A: Mt 18, 21-35

21. Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy?
22. Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.
23. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami.
24. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy talentów.
25. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.
26. Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie, miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.
27. Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował.
28. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: Oddaj, coś winien!
29. Jego współsługa upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade mną, a oddam tobie.
30. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.
31. Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło.
32. Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś.
33. Czyż więc i ty nie powinieneś być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?
34. I uniesiony gniewem pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda.
35. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.

21. Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy?

Mt 18,15 Gdy brat twój zgrzeszy przeciw tobie, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata.

Łk 17,3-4 Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebac mu! I jeśli siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: "Żałuję tego", przebac mu!»

22. Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.

Mt 6,11-12 Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj; i przebac nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili;

Mt 6,14-15 Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.

Iz 55,7 Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu.

Łk 23,34 Lecz Jezus mówił: Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią. Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.

Mi 7,19 Ulituj się znowu nad nami, zetrze nasze nieprawości i wrzuci w głębokości morskie wszystkie nasze grzechy.

Mk 11,25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze».

Rz 12,21 Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj!

Ef 4,26 Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce!

Ef 4,31-32 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłośni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1-2 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.

Kol 3,12-13 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy!

1 Tm 2,8 Chcę więc, by mężczyźni modlili się na każdym miejscu, podnosząc ręce czyste, bez gniewu i sporu.

23. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami.

Mt 13,24 Inną przypowieść im przedłożył: «Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swej roli.

Mt 13,44-45 Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca, poszukującego pięknych pereł.

Mt 13,52 A On rzekł do nich: «Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare».

Mt 25,14.19-30 Podobnie też *jest* jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek.(...) Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: "Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem". Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!" (...)Przyszedł i ten, który

Kol 3,12-13 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy!

34. I uniesiony gniewem pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda.

Łk 12,58-59 Gdy idziesz do urzędu ze swym przeciwnikiem, staraj się w drodze dojść z nim do zgody, by cię nie pociągnął do sędziego; a sędzia przekazałby cię dozorczy, dozorca zaś wtrąciłby cię do więzienia. Powiadam ci, nie wyjdiesz stamtąd, póki nie oddasz ostatniego pieniążka».

2 Tes 1,6-9 Bo przecież jest rzeczą słuszną u Boga odpłacić uciskiem tym, którzy was uciskają, a wam, uciśnionym, dać ulgę wraz z nami, gdy z nieba objawi się Pan Jezus z aniołami swojej potęgi w płomienistym ogniu, wymierzając karę tym, którzy Boga nie uznają i nie są posłuszni Ewangelii Pana naszego Jezusa. Jako karę poniosą oni wieczną zagładę z *dala* od oblicza Pańskiego i od potężnego majestatu Jego

Ap 14,9-11 A inny anioł, trzeci, przyszedł w ślad za nimi, mówiąc donośnym głosem: Jeśli kto wielbi Bestię, i obraz jej, i bierze sobie jej znamię na czoło lub rękę, ten również będzie pić wino zapalczowości Boga przygotowane, nierozcieńczone, w kielichu Jego gniewu; i będzie katowany ogniem i siarką wobec świętych aniołów i wobec Baranka. A dym ich katuszy na wieki wieków się wznosi i nie mają spoczynku we dnie i w nocy czciciele Bestii i jej obrazu, i ten, kto bierze znamię jej imienia».

35. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.

Mt 6,11-15 Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj i przebac nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili; i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie, ale nas zachowaj od złego! Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.

Łk 6,37-38 Nie sądzcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzesioną i opływającą wspaniałością w zanadru wasze. Odmierzą wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie».

Prz 21,13 Kto uszy zatyka na krzyk ubogiego, sam będzie wołał bez skutku.

Jk 2,13 Będzie to bowiem sąd nieubłagany dla tego, który nie czynił miłosierdzia: miłosierdzie odnosi triumf nad sądem.

Prz 21,2 Każdego droga zdaje mu się prawa, lecz Pan osądza serca.

Łk 16,15 Powiedział więc do nich: «To wy właśnie wobec ludzi udajecie sprawiedliwych, ale Bóg zna wasze serca. To bowiem, co za wielkie uchodzi między ludźmi, obrzydliwością jest w oczach Bożych.

Jk 3,14 Natomiast jeżeli życie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie!

Jk 4,8 Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca, ludzie chwiejni!

Rz 9,1-3 Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, potwierdza mi to moje sumienie w Duchu Świętym, że w sercu swoim odczuwam wielki smutek i nieprzerwany ból. Wolałbym bowiem sam być pod klątwą *odłączony* od Chrystusa dla *zbawienia* braci moich, którzy według ciała są moimi rodakami.

Rz 12,15-18 Weselcie się z tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy płaczą. Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami siebie za mądrych. Nikomu złem za złe nie odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec wszystkich ludzi. Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, życie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi.

Łk 14,21 Sługa powrócił i oznajmił to swemu panu. Wtedy rozgniewany gospodarz nakazał słudze: "Wyjdź co prędzej na ulice i zaułki miasta i wprowadź tu ubogich, ułomnych, niewidomych i chromych!"

Hbr 13,17 Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne.

32. *Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosileś.*

Łk 19,22 Odpowiedział mu: "Według słów twoich sądzę cię, zły sługo! Wiedziałeś, że jestem człowiekiem surowym: chcę brać, gdzie nie położyłem, i żąć, gdzie nie posiałem.

Rz 3,19-24 A wiemy, że wszystko, co mówi Prawo, mówi do tych, którzy podlegają Prawu. I stąd każde usta muszą zamilknąć i cały świat musi się uznać winnym wobec Boga, jako że z uczynków Prawa żaden człowiek nie może dostąpić usprawiedliwienia w Jego oczach. Przez Prawo bowiem jest tylko większa znajomość grzechu. Ale teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża niezależna od Prawa, poświadczona przez Prawo i Proroków. Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą. Bo nie ma tu różnicy: wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie które jest w Chrystusie Jezusie.

33. *Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?*

Mt 5,44-45 A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladowają; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

Łk 6,35-36 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla niewdzięcznych i złych. Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny.

Ef 4,32 Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1-2 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.

otrzymał jeden talent, i rzekł: "Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałeś. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność!" Odrzekł mu pan jego: "Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałem. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzucicie na zewnątrz - w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów".

Łk 16,1-2 Powiedział też do uczniów: «Pewien bogaty człowiek miał rządcę, którego oskarżono przed nim, że trwoni jego majątek. Przywołał go do siebie i rzekł mu: "Cóż to słyszę o tobie? Zdać sprawę z twego zarządu, bo już nie będziesz mógł być rządcą".

Rz 14,12-13 Tak więc każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do upadku lub zgorszenia.

1 Kor 4,4-5 Sumienie nie wyrzuca mi wprawdzie niczego, ale to mnie jeszcze nie usprawiedliwia. Pan jest moim sędzią. Przeto nie sądzcie przedwcześnie, dopóki nie przyjdzie Pan, który rozjaśni to, co w ciemnościach ukryte, i ujawni zamiary serc. Wtedy każdy otrzyma od Boga pochwałę.

2 Kor 5,10-11 Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre. Tak więc przejęci bojaźnią Pana przekonujemy ludzi, wobec Boga zaś wszystko w nas odkryte. Mam zresztą nadzieję, że i dla waszych sumień nie ma w nas nic zakrytego.

24. *Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy talentów.*

Łk 7,41-42 «Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden winien mu był pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt. Gdy nie mieli z czego oddać, darował obydwoim. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?»

Łk 13,4 Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jerozolimy?

Ezd 9,4-6 Wtedy zebrali się dokoła mnie wszyscy, którzy z powodu tego wiarołomstwa wygnanców lękali się gróźb Boga izraelskiego. A ja wstrząśnięty siedziałem aż do ofiary wieczornej. W czasie ofiary wieczornej wstałem z upokorzenia swego, w rozdartej szacie i płaszczu padłem na kolana, wyciągnąłem dłonie do Pana, Boga mojego, i rzekłem: «Boże mój! Bardzo się wstydzę, Boże mój, podnieść twarz do Ciebie, albowiem przestępstwa nasze wzrosły powyżej głowy, a wina nasza wzbiła się do nieba.

Ps 40,13 Otoczyły mnie bowiem nieszczęścia, których nie ma liczby, winy moje mnie ogarnęły, a gdybym mógł je widzieć, byłyby liczniejsze niż włosy na mej głowie, więc we mnie serce ustaje.

Ps 130,3-4 Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby Cię otaczano bojaźnią.

25. *Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.*

Kpł 25,39 Jeżeli brat z powodu ubóstwa sprzeda się tobie, nie będziesz nakładał na niego pracy niewolniczej.

2 Krl 4,1 Pewna kobieta spośród żon uczniów proroków wołała do Elizeusza tymi słowami: «Twój sługa a mój mąż umarł. A ty wiesz, że twój sługa bał się Pana. Lecz lichwiarz przyszedł, aby zabrać sobie dwoje moich dzieci na niewolników».

Neh 5,5 «I teraz: jak ciało braci naszych, jest i ciało nasze; jak synowie ich, są i synowie nasi; a jednak oto my oddajemy w niewolę synów naszych i córki nasze; i niektóre z córek naszych są poniżane, a myśmy bezsilni, gdyż pola nasze i winnice nasze należą do innych».

Neh 5,8 i powiedziałem im: «My wedle możliwości wykupiliśmy braci swoich, Żydów, zaprzędanych poganom; natomiast wy sprzedajecie braci swoich, i oni nam się zaprzędają». Oni zamilkli i nie znaleźli odpowiedzi.

Iz 50,1 Tak mówi Pan: «Gdzie ten list rozwodowy waszej matki, na mocy którego ją odprawiłem? Albo któryż to jest z moich wierzycieli, któremu was zaprzędałem? Oto za wasze winy zostaliście sprzedani i za wasze zbrodnie odprawiona wasza matka.

26. *Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie, miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.*

Łk 7,43 Szymon odpowiedział: «Sądzę, że ten, któremu więcej darował». On mu rzekł: «Słusznie osądziłeś».

Rz 10,3 Albowiem nie chcąc uznać, że usprawiedliwienie pochodzi od Boga, i uporczywie trzymając się własnej drogi usprawiedliwienia, nie poddali się usprawiedliwieniu pochodzącemu od Boga.

27. *Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował.*

Sdz 10,16 I wyrzucili spośród siebie obcych bogów, których mieli, a służyli Panu. Wtedy nie mógł Pan dłużej znosić ucisku Izraela.

Neh 9,17 I uchylali się od posłuszeństwa i nie pamiętali o cudach, któreś dla nich uczynił. Byli twardego karku i uwzięli się, by wrócić do niewoli swej w Egipcie. Lecz Ty jesteś Bogiem przebaczenia, jesteś łaskawy i miłosierny, cierpliwy i wielkiej dobroci; i nie opuściłeś ich.

Ps 78,38 On jednak litując się odpuszczał winę, a nie wytracał, i często odwracał swój gniew, i nie pobudzał całej swej zapalczywości.

Ps 86,5 Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i pełen przebaczenia, pełen łaskawości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

Ps 86,15 Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, nieskorym do gniewu, bardzo łagodnym i wiernym.

Ps 145,8 Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.

Oz 11,8 Jakże cię mogę porzucić, Efraimie, i jak opuścić ciebie, Izraelu? Jakże cię mogę równać z Admą i uczynić podobnym do Seboim? Moje serce na to się wzdryga i rozpalają się moje wnętrzności.

28. *Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: Oddaj, coś winien!*

Pwt 15,2 Na tym będzie polegało darowanie długów: każdy wierzyciel daruje pożyczkę udzieloną bliźniemu, nie będzie się domagał zwrotu od bliźniego lub swego brata, ponieważ ogłoszone jest darowanie ku czci Pana.

Neh 5,10-11 I ja, bracia moi i studzy moi pożyczylimy im pieniędzy i zboża. Darujmyż ten dług! wróćcież im natychmiast ich pola, winnice, ogrody oliwne i domy oraz darujcie udzieloną im pożyczkę pieniędzy, zboża, wina i oliwy».

Iz 58,3 "Czemu pościliśmy, a Ty nie wejrzałeś? Umartwialiśmy siebie, a Tyś tego nie uznał?" Otóż w dzień waszego postu wy znajdujecie sobie zajęcie i uciskacie wszystkich waszych robotników.

Ez 45,9 Tak mówi Pan Bóg: Niechże wam to wystarczy, wy, władcy Izraela! Połóżcie kres gwałtowi i uciskowi, a wypełniajcie prawo i sprawiedliwość! Zaprzestańcie obdzierania ludu mojego! - wyrocznia Pana Boga.

29. *Jego współsługa upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade mną, a oddam tobie.*

Mt 6,12 przebac nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili;

Fim 1,18-19 Jeśli zaś wyrządził ci jaką szkodę lub winien ci cokolwiek, policz to na mój rachunek! Ja, Paweł, piszę to moją ręką, ja uiszczę odszkodowanie - by już nie mówić o tym, że ty w większym stopniu winien mi jesteś samego siebie.

30. *On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.*

1 Krl 21,27-29 Kiedy Achab usłyszał te słowa, rozdarł szaty i włożył wór na ciało oraz pościł. Kładł się też spać w worze i chodził pokornie. Wtedy Pan skierował słowo do Eliasza z Tiszbe: «Zapewne zobaczyłeś, że Achab upokorzył się przede Mną? Dlatego że upokorzył się przede Mną, nie dopuszczę nieszczęścia za jego życia. Nieszczęście dopuszczę na jego ród za życia jego syna».

1 Krl 22,26-27 Król izraelski zaś rozkazał: Weź Micheasza i każ go zaprowadzić do Amona, dowódcy miasta, i do syna królewskiego, Joasza, i powiedz: "Tak rzekł król: Wtrąćcie go do więzienia i żywcie go chlebem i wodą jak najskąpiej aż do mego powrotu w pokoju».

31. *Współstudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło.*

Ps 119,136 Strumienie łez płyną z mych oczu, bo nie zachowano Twojego Prawa.

Jer 8,23 Któż uczyni moją głowę źródłem wody, a oczy moje fontanną łez, bym mógł dniem i nocą opłakiwać zabitych Córy mojego ludu?

Mk 3,5 Wtedy spojrzawszy wkoło po wszystkich z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serca, rzekł do człowieka: «Wyciągnij rękę!». Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa.

Łk 19,41 Gdy był już blisko, na widok miasta zapłakał nad nim i rzekł: O gdybyś i ty poznało w ten dzień to, co służy pokojowi. Ale teraz zostało to zakryte przed twoimi oczami. Bo przyjdą na ciebie dni, gdy twoi nieprzyjaciele otoczą cię wałami, oblegną cię i ścisną zewsząd. Powalą na ziemię ciebie i twoje dzieci z tobą i nie zostawią w tobie kamienia na kamieniu za to, żeś nie rozpoznało czasu twojego nawiedzenia.